

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ стоитъ:
 на цѣлый рокъ . . . 8 ар.
 на полъ року . . . 4 ар.
 на четверть року . . . 2 ар.
 съ дн. „Библіотека“ . . . на омы дѣлать:
 на цѣлый рокъ 12 ар. на цѣлый рокъ ар. 5—
 на полъ року 6 ар. на полъ року ар. 2-1/2
 на четверть року 3 ар. на четверть року ар. 1-1/2
 Предплату наложить переслать
 франко (наилучше почтовымъ пере-
 кзкомъ) до: Администраціи час. „Дѣло“.
 Оголошенія принимаются по цѣнѣ
 6 кр. а. в. бѣт одной строчки печатной.
 Редакціи неопечатаній вѣдлий
 бѣт порта.

Выходить во Львовѣ що Среда
 и Субота (крѣмъ русинскъ свѣтъ) в
 4-й годѣ по выходѣ. Литер. додѣ-
 токъ „Библіотека найзнам. повѣстей“
 выходитъ по 2 печат. аркуші кождого
 15-го и послѣд. дня кождого мѣсяца.
 Редакція, администрація и экспе-
 диція подл Ч. 15 плавцъ Галицкіи.
 Всѣ листы, повѣсти и рекламаци
 наложить переслать подл адресомъ:
 редакціи и администраціи „Дѣло“
 Ч. 15 плавцъ Галицкіи.
 Рукописи не возвращаются только на
 попередне застереженіе.
 Подлинное число стоитъ 10 кр. а. в.

Запросиша до предплаты.

Съ днемъ 1 (13) вѣтня розпочи-
 нася друге четверточье нашего издаванія,
 тожъ просимо о скорѣ отъовѣшеніи
 предплати и о вырѣшаніи всѣхъ зале-
 гностей.

Условія предплати на „Дѣло“ и „Би-
 бліотеку повѣстей“ вышней повисше
 остаются неизмѣненіи.

Вѣсти зъ Россіи.

Зновъ наспѣла до насъ важна вѣсть
 зъ Россіи. Дня 4 вѣтня одержавъ „О-
 десскій Вѣстникъ“ слѣдуючу телеграму:
 „Малороссійскій языкъ будетъ до-
 пущенъ къ преподаванію въ шко-
 лахъ“. Якъ въ загалѣ всѣ теперѣшній
 вѣсти зъ Россіи о предстоящихъ рефор-
 махъ относятся лише до имовѣрныхъ
 закрѣпѣ правительства нового царя А-
 лександра III, а не до порѣшенихъ и вже
 выготовленихъ реформовыхъ проектѣвъ,
 такъ и повисша телеграма може бути
 лише выразомъ такихъ же закрѣпѣ не-
 прибранныхъ доси еще окѣченон формы
 готового и дѣйствонго проекту. Россія
 въ той хвилѣ еще занадто зайнята горя-
 чкою и замѣнашемъ вызванымъ страшною
 петербургскою катастрофою, щобъ вже
 заразъ теперъ могли выходити новіи
 проектъ реформови. Се только можна ска-
 зати, що послѣ всакои имовѣрности пра-
 вленіе Александра III вже въ недѣльмъ
 часѣ ознаменуеся далекоюсяглыми рефор-
 мами, въ котрыхъ и дотеперѣшне сумне
 положеніе руского народа не може бу-
 ти поминене, если въ загалѣ реформы
 мають бути справдѣ користи и спасенія
 для дальшого розвою Россіи. Подіе-
 сеніе кандидатуры сенатора Половцева
 на министра внутреннихъ справъ, о чѣмъ
 згадують новѣйшіи російскіи газеты,
 гармоніюваломъ вновѣ съ теми садѣями
 на лучшу будущність, такъ якъ сен. По-
 ловцеву звѣстивъ зъ честности своего ха-
 рактеру уже дотеперъ при переведеніи
 сенаторской ревизіи давъ доказы своен

прикляности для уваженія всѣхъ спра-
 ведливыхъ жаданъ и жалобѣ.

Поки що, треба выжидати еще даль-
 шого розвою справъ въ Россіи, а якби
 и передчасно було говорити о способѣ
 и направленіи сподѣваныхъ реформъ,
 все жъ можна и теперъ вже выразити
 надѣю, що Россія не повернеся назадъ
 на дотеперъ практиковану дорогу безъ-
 успѣшнихъ строгихъ мѣръ ретроградныхъ,
 але активнымъ утѣшеніемъ внутрѣнно-
 державныхъ отношенъ схоче привернути
 довго ожиданий миръ и царскому домови
 и своинъ народамъ. Русины въ Россіи
 доказали своинъ лояльнымъ поведѣнемъ,
 що помимо всѣхъ дотеперѣшнихъ пере-
 сѣдованъ и великого запѣзнанія ихъ
 правъ народныхъ не далися збити зъ
 правон дороги и що суть про тое од-
 нымъ зъ найважнѣйшихъ элементѣвъ, на
 котрымъ може опертиса законность, спра-
 ведливостъ и добросовѣстие стремленіе
 до мирного а успѣшного розвою со-
 сибльно-державного.

ЗАТВЕРДЖЕНЬЕ выбору Юліяна Пузыны.

Неимовѣрно сталося фактомъ: —
 такъ сумновѣстный выборъ Ю. Пузыны
 обѣтанъ на 136 засѣданіи рады державнои
 дня 4 н. с. вѣтня 151 голосами противъ
 119 затвердженимъ. Бще въ ч. хлѣ 12 на-
 шон часопици подали мы справоданіе ре-
 ферента дра Вебера о томъ выборѣ, ко-
 тре навѣтъ и для незнаючихъ могло по-
 дати приближеный образъ справдѣ нечу-
 ванон въ иншихъ краяхъ безаконности
 сего выбору. Якъ вѣстно, легитимацийна
 комисія выбрала въ причинѣ для насъ
 невповѣ ясныхъ корреферента Юліяна
 Черкавского, который подѣявше сивифонон
 работы въ чорного вробити бѣде. Если бѣ
 мы не знали, що дръ Юл. Черкавскій не
 есть юристою, мы могли бѣ дивоватиса
 надъ юридичною недорѣчностію выводитьъ
 его просторонного реферату о выборѣ Ю.
 Пузыны. Если однакомъ бракъ юридичнои

науки еще може въ части пояснити тое
 леткованеніе, съ нимъ Юл. Черкавскій
 отѣнѣся въ своинъ рефератѣ до понатій
 права и справедливости, то вже хибѣ толь-
 ко до крайности посунене варциальне за-
 сѣвленіе може пояснити намъ сожалѣ-
 нія достойнѣй калѣцтва правды и логики,
 якими отначается той рефератъ. Столь-
 ко предѣй невнана русины не можемо при-
 писувати Ю. Черкавскому, щобъ могли
 мы пошрѣити въ серіознѣсть его выво-
 дѣвъ, будьтобы: Алексей а Олекса — бу-
 ли имена не однозначнѣ, будьтобы для
 того подл именами: Alexius Zakliński,
 Olekxa Zakliński и кв. Alexy Zakliński не
 можна розумѣти одного и того самого
 чоловѣка — але ажъ трехъ! Тожъ само
 думаемо, що не треба бути юристою, а
 доволѣ здорового розуму, щобъ подати,
 що если взглядомъ протесту станисла-
 вѣвскихъ выборцѣвъ не зариджено нікого
 доходженія въ цѣли справдженія тамже
 наведеныхъ фактовъ, корреферентъ не
 мѣтъ говорити о безпѣдетавности сего про-
 тесту, або сей протестъ совѣмъ яко без-
 пѣдетавный игнорувати. А щомъ сказати
 на оправдуваніе доказа ног о выключеніи
 уравниныхъ выборцѣвъ отъ выбору
 тымъ указаніемъ, що такіи неправнѣ вы-
 ключенія лучаленъ и въ другихъ краяхъ
 коронныхъ!! Чижъ пр. аличнѣства спо-
 мованій въ Галичинѣ не лучаются и въ
 другихъ краяхъ коронныхъ — и чи въ
 того слѣду, що треба галицкихъ мѣлѣ-
 вѣвъ пускати безкарно?! А щомъ сказати
 о дальшій логицѣ Ю. Черкавского, ко-
 трый каже: неправне выключеніе 18—20
 выборцѣвъ отъ выбору есть обѣитне для
 результату выбору (где фактично разо-
 дилося лише о 6—13 голосѣвъ, бо при
 першомъ голосованіи маѣвъ о. Заклинскій
 фактично 269 а Пузына 275 гол.) для
 того, понеже не можна напередъ твер-
 дити, що тѣи 18—20 выборцѣвъ булѣбы
 голосовали за рускимъ кандидатомъ! А
 въ отки жъ зновъ выбраѣвъ п. Ю. Черка-
 вскій тое невности, що они булѣбы го-
 лосовали противъ руского кандидата, а за
 Ю. Пузыною?!

Але лишѣмъ на сторонѣ тѣи и ты-
 сячнѣи иншѣи логицнѣи евоки Ю. Черка-
 вского, отъ котрыхъ ажъ кишитъ его ре-
 фератъ. Мы только коротко замѣтимо
 тутѣ, що выводу Ю. Черкавского абета-
 ли основно опроверженіи въ рефератѣ мен-
 шости легитимацийнаи комисіи дра Вебера
 и бесѣдами дра Менгера, В. Ковальского и
 Вебера. Въ сущности самой рѣчи бѣль-
 шѣсть палаты послѣднѣ сповинла лише
 свое право силы. Она скористала сего
 рауу въ споси перешаючои силы голо-
 дѣвъ съ рѣдкимъ, доси въ австрійскѣмъ
 парламентѣ майже безприкладнымъ за-
 пѣнаніемъ самой правнои стороны. Не
 хочемо тутъ говорити власными словами,
 а наведемо голосъ N. fr. Pressa о томъ
 затвердженои выбору Ю. Пузыны: „По-
 сѣможъ четверточахъ прѣйшоуъ наконецъ
 выборчій актъ Пузыны подл обрады, и
 довелоса почути о такъ страшно сканда-
 личныхъ чинахъ, якіи справдѣ останутея
 уникатомъ въ парламентарнѣи исторіи
 Австрій. Якѣ лише можна собѣ подумати
 замѣты противъ выбору, всѣ они булѣ
 подіесеніи и добрыми доказами пошрѣтѣ
 противъ выбору „книжъ“ Пузыны. По-
 кривденіе громадъ черезъ выборъ лише
 98 выборцѣвъ замѣтѣ 115, ограниченіи
 а навѣтъ выключеніе явности при выбо-
 рахъ, агитации политичныхъ органдѣвъ и
 жандармеріи за польскимъ кандидатомъ,
 фалшования контрольной лѣсты, наконецъ
 подкуствна сконстатованія судово-мар-
 ными засудами — справдѣ матеріалъ
 уневаженія такой многости и рѣзноро-
 дности, що днѣ булѣбы достаточный
 споводовати справдѣ клясичне уневаженіе
 выборчого акту“. Дрѣ Менгеръ въ
 своинъ знаменитѣи бесѣдѣ о томъ выборѣ
 сказавъ: „Въ якѣи державѣ жѣемо мы?
 Где право и законъ пануютъ? Еслибы все
 уходило (що сталося при выборѣ Ю. Пу-
 зыны), тогда отъовѣдаю: Нѣ! и тричи
 нѣ! — Любовь для права и закона въ
 одной стороны, а въ другой взглядъ на
 народъ, котрый ачейже такожъ маѣ право
 сповинати въ Австрій публичнѣи права, по-
 водуютъ насъ, хотий остаточный ре-

ГДЕЩО О ДѢЛѢ

„Histoire de la litterature contempo- raire chez les Slaves“

par S. Courrière membre du Comité slave de Kiet
 (Paris, G. Charpentier, 1879).

(Далше.)

Далше згадує авторъ за основаніе
 „Слова“ въ р. 1860 и продолжая: „Исторія
 политичныхъ експериментѣвъ (перѣшимо-
 стій, tatonnements politiques), котрѣ ха-
 рактеризуютъ поведѣніе политичне Поля-
 ковъ и Русинѣвъ въ Галичинѣ, и мане-
 врибъ, якихъ уживають оди и другіи,
 чтобы собѣ взаимно шредити, есть дуже
 цѣнна и запѣзнанѣи цѣлѣи томъ. Обѣ
 партіи идуть ивъ наибѣльше на руку ав-
 стрійскимъ иѣриоконституцийнамъ, чтобы
 найти у нихъ леку. Скоро Русины
 горою, то Поляки гибляхѣтъ и опускають
 райзератъ. Скоро перевѣта по сторонѣ
 Поляковъ, то Русины голосѣтъ дуже го-
 лосно свои симпатіи украиновильскій або
 русофильскій. Однимъ словомъ, такъ По-
 ляки, якъ Русины не посѣдають наиме-
 шого таланту политичного. Захоуанѣся по-
 сѣднѣихъ дѣтѣхъ еще усправедливити въ
 пѣлѣбѣхъ негандѣ, повѣзакъ часть ин-
 теллигентна, котра есть на ихъ чѣлѣ,
 складѣся въ збѣлькохъ адвокатѣвъ, про-
 фесорѣвъ и пошѣвъ. Глобленіи черезъ
 только сотъ лѣтъ, они свободнѣи що

ино отъ вчера. Але нелиберальне по-
 ступованіе Поляковъ не дасться ничимъ
 оправдати; если они (Поляки) що до чи-
 сла уступають своинъ противникамъ, то
 за то переыспрають ихъ о много просвѣ-
 тою, образованіемъ, становищемъ социаль-
 нымъ и матеріальнымъ. Они повиннѣбы
 вже вренѣся своихъ претенсій феода-
 лныхъ найшоншихъ вже въ модѣ, по-
 виннѣбы показати, що они лучше, нѣвѣтъ
 кто иншій, уживють цѣлнѣи добродѣйства
 свободы.“ Тутъ пѣт. авторъ, котрый въ
 загалѣ страшно поверхонно глядитъ на
 нашѣ отношенія и съ чисто французскою
 побѣлнѣностію и поверхоннѣностію пригля-
 нуеся нашому правни, промахнуеся и що
 до нумеричнои силы нашон веретвы обра-
 зованон. Впротѣмъ найбѣй она такъ ма-
 лочисленна була, якъ ее пѣт. авторови
 адвѣсен, то все таки по ви сторонѣ значна
 сила моральна, бо выстуша въ ими
 нѣмъ; — „въ своинъ хатѣ свои пра-
 ва и сила и воли“, спѣваѣвъ нашъ без-
 смертнѣи вѣнѣцъ народнѣи. Дерзѣтиса
 на ставовици едино правдивѣмъ, на-
 роднѣмъ, итогда абережѣся въ силу,
 котрою легко добудѣтъ собѣ полѣ. Di-
 cunt volentem fata, volentem trahunt (Se-
 песа). Найже тѣи fata попровадитъ насъ
 далше на дорожѣ нашего народного роз-
 вою, а противники мимоходѣтъ поддадутѣ
 тымъже.

Авторъ переходитъ до руху укра-
 иньского, котрый въ Галичинѣ найшоуъ
 симпатичный отгомѣкъ, — до денунциціи
 у правительства, якими воювали Поляки
 противъ Русинѣвъ; — до пересѣдованія
 Голуховского, — и зазначує рокъ 1867,
 коли „графъ Байетъ (!!) поручивъ га-
 лицкому сеймови (где значна бѣльшѣсть
 була польска) розѣзнати, въ якѣи мѣрѣ
 Русины мають право бути уважаными
 яко народнѣи. Поляки, розумѣеся,
 хотували роуг la négative, и языкъ рускій
 прогнано изъ школы“. Потѣмъ зга-
 дує авторъ о славнѣскѣмъ конгрѣсѣ въ
 Прагѣ (1868) и переходить до той поры,
 коли партія народно-либеральна съ Ла-
 вровенимъ и Наумовичемъ на чѣлѣ вѣдѣ-
 шла въ переговоры съ Поляками, требу-
 ючи „уживанія рускон мовы въ судахъ,
 администраци и школахъ народныхъ,
 тамъ где переважує элементъ рускій, ивъ
 такѣи завѣдени семинари (учит.) во
 Львовѣ. Подл тымъ условіями обяза-
 лиса Русины помагати Полякамъ добива-
 тиса о автономію Галичины. Польска
 часть сойму выначила комисію, котра
 мала порозумѣтиса съ Русинами. Пере-
 справы трѣвали одинъ рѣкъ. Польска
 партія аристократична съ Земляковскимъ
 (?) на чѣлѣ не хотѣла й чути о ніякихъ
 концесіяхъ; партія демократична (чи-
 словъ 6—7 послѣвъ! Пр. Р.), котрой го-

ловою булѣ Смолька, противно лише того
 й базала, чтобы порозумѣтиса съ Русин-
 нами. Впротѣмъ ала воли „ретроград-
 ныхъ“ була очевидна. Заразъ въ першѣмъ
 засѣданіи одинъ членъ польскои комисіи,
 проф. Кабатъ, вѣнѣтъ, чтобы до первого
 параграфу угоды додати, що „Русѣ га-
 лица уважѣся отъ нынѣ нерозлучнои
 врагѣ съ Краковомъ (книж. крак.)“, се
 значило жадати отъ Русинѣвъ, чтобы аре-
 клисѣя свои народности; — тымъ то и то
 шесеніе не принято. А польскій дневники
 посунулисѣ еще далше. Dziennik polski
 твердивъ, що введѣніе малоруского языка
 въ львѣвскѣмъ университетѣ значить
 только, що „отвореніе катѣдръ москов-
 скихъ“. Dziennik lwowski голоснѣтъ, що
 уступства, якихъ Русины домагаются
 „суть стѣлько же кроковѣ до знищенія
 Поляковъ въ Галичинѣ“. „Якъ видимо“,
 продолжая авторъ, „Поляки еще далекіи
 суть отъ того, чтобы мати для другихъ
 того духа справедливости, якого они для
 себе самыхъ домагаются. Згода пробована
 партією Лавровского не осуществилася,
 а соймъ львов. здобуеся лише на стѣль-
 ко, що выначивъ субвенцию 3.000 ар. те-
 атрови рускому и 1.000 ар. на издаваніе
 цтво школьныхъ книжокъ, чимъ занима-
 лосѣ тов. „Просвѣта“.

(Далше буде.)

Процесъ нигилистовъ

разнообразна въ четвергъ, 7 цвѣтня. Акты об-
жалованія складались съ годового акта и до-
датковаго. Головной актъ обвиняе 9 ро-
дственниковъ и обвиняе: Рысакова, Жел-
азова, Михайлова, Перовоку и
Гельсманъ; дополнительный же актъ обвиняе
побѣдителя протестовавшаго Кибальчи-
ча. 1-й раздѣлъ годового акта обвиняе фактъ
атентата на подполковника Дворжецкаго,
по первому исполненію полковника Двор-
жецкаго, заранѣе прискоченного до царя выхъ-
зачного въ кареты и заране поручивши, что по-
реступивши съхваченный. Оттакъ Дворжецкаго
опровергающа царя до Рысакова, котрый за-
писываетъ державного его поручивша, что съ ца-
ремъ сталося. Царя на 10 кроковъ отъ Ры-
сакова сказалъ ему: „Богу дякловати, а не
ранови, ало дива на тыхъ!“ (и показавъ
на раненыхъ воякахъ и хланца). Рысаковъ
отвѣтилъ: „Сие не знати, чи Богу дяко-
вати!“ Дворжецкаго отобразилъ отъ Рысакова
розказавъ и штиловъ. Царя запытавъ его,
якъ назывался. Рысаковъ отвѣтилъ: „Гри-
зновъ“. Въ той хвилѣ, коли царь подхаживъ
назадъ до кареты, выбухла друга бомба.
Хмара дыму и сѣпугу на хвалю все закрыла,
а коли розбѣлалася, побачено царя, омертого
плечима о поручье канала безъ плаща и
шапки, цѣлого въ трупъ и съ пошарпаннми
ногами. Онъ кричалъ: „ратунку!“ и ода-
вною хуствою закрылъ собѣ лицо. Коли его
окуряли, бѣзъ проментанъ: „Холодно! хо-
лодно!“ Набѣгъ вел. кн. Михайла и зане-
сено царя до салота Дворжецкаго. Вел. кн.
Михайла запытавъ царя: „Чи чуешь мене?“
Царь отвѣтилъ: „Чую“ и додалъ: „скорше
до двора“. Капитанъ прибочной стражи
радишь, щобъ завести царя до наиблизшаго
дому, ало царь не хотѣвъ, промовивши: „Въ
дворцѣ хочу умерти!“ При томъ збѣтало
раненыхъ 9 особъ съ царской свиты а 11
постороннихъ. Зъ раненыхъ 3 особы умер-
ли. Рысаковъ кинувши бомбу почавъ утѣ-
шати, ало коли его задержано, не оказувавъ
болши, а по спалченію царя навѣтъ голосно
усмѣхався. Свидокъ селянинъ ствердитъ, що
другій мужина жданъ при каналѣ на облі-
женіе царя, а коли той зближился, кинувъ
другу бомбу. П роздѣлъ акта оповѣдає ге-
неву замаху въ 13 марта. Головнми пер-
еховодчима были: Желазовъ и Тригоня. У
Желазова въ дома найдено 3 пушки бла-
шанъ съ динамитомъ. Женщина живша съ
нимъ вѣдъ назвоемъ Ладія зинка передъ его
арештованіемъ, збѣтала однакъ унатижъ въ
12 дѣтъ иванѣше и показавла Софюю
Перовоку. Далше въ хатѣ Желазова най-
дено прокламація о замаху отъ „комитету
исполнительнаго“ и журналъ революційный
„Земля и Воля“. Софя Перовока отъ 1880
р. мешкала разомъ съ Ольгою Сиповичъ,
дочкою священника, котра пронала. Желазовъ
спровадивше до Перовской ипо братъ, Сла-
тинскій, и обоє жили дуже тихо, безъ ус-
луги и инкго у нихъ не бувавъ. П роздѣлъ
говорить о томъ, що сталося на улицѣ
Тележнѣй. Коли по замаху пришла тамъ
полція, живучій тамъ Навроцкай (Саблякъ)
застрѣлился, а арештовано жившу съ
нимъ Гессе Гельсманъ. Саблякъ прова-
дивъ агитацію разомъ съ невмыслденнымъ
доси Морозовымъ и Писаревымъ. Въ его
датѣ найдено динамитъ, планъ Вихового
дворца, яликъ царской убѣдкельнѣй и улицѣ,
на котрой назначено було мѣсто замаху.
(Далше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

Дня 7 цвѣтня отбулось послѣдне засѣ-
даніе палаты посѣдѣ передъ святами Ве-
ликоднми. По вѣрлахъ мають розпочатися
засѣдана 27 с. м.

На послѣднихъ засѣданяхъ велась де-
бата надъ заупинкомъ черезъ державу желѣ-
зницѣ Евросветы. Болшоствію голодобѣ за-
кунико згаданой желѣзницѣ ухвалено.

ЗАГРАВІЦЯ.

Россія. Въ послѣднихъ числѣ згаду-
вали мы про указъ царя, чтобы для усми-
рення въ столицѣ нигилистовъ зложити раду
безпеченствя зъ выборныхъ зъ по-
мѣжъ всѣхъ жителей Петербурга, котра
має бути додана до помочи петербурскому
гродначальникови (Баранову). Таа рада
выбранъ, була на андѣнци у царя и роз-
почала свое урядованье. Гродначальникъ
розпорядивъ бувъ, чтобы для безпеченства
мѣста отивити на улицахъ при входѣ до
мѣста рогатки, висесей же отъ 20 лѣтъ
и чтобы була остра контрола надъ приѣзжа-
ючима желѣзницю до Петербурга. На ро-
гатахъ мало отвати войско а на дворцахъ
желѣзницѣ маа дѣйствовати полція, пере-
крати нашпорты, потунати мешанье, где

приѣзжій має зайхати, ба навѣтъ приѣзжій
не мѣгъ омає законлати собѣ вѣстра, ало
тоа за него має чинити урядникъ полиці-
ный. Ноговыбрала рада безпеченства спро-
тивилася однакожъ омаємъ такъ мѣтрамъ осто-
рожности въ причинѣ надужита фунціону-
ючыхъ властотъ безпеченства. Такъ подчасъ
коротного сие тренаня рогатотъ вже выи-
злилось надужити, а именно козакѣй никоты
квивали и выискували людѣотъ селянску.

НОВИНКИ.

— 6. В. Цѣсарь удѣлилъ погорѣлицѣ
громады Новообана въ повѣтъ добромилъ-
ськѣмъ 100 р. зѣпомогы.

— Архикнязь Рудольфъ прибуде дня
23 мая с. р. съ своєю женою до Праги, где
має отало замешкати.

— Намѣстникъ гр. А. Потоцкай выѣхавъ
позавчера до Вѣднѣ съ совѣтникомъ двору
Доблемъ.

— Велике землетрясенье на островѣ
Хіосъ позбавило життя въ 30 мѣстоцвѣотакъ
кѣльма тисокѣтъ людей. Трасеня треваюгъ
и теперъ. Около 40.000 особъ находитса
безъ хлѣба и даху.

— Число душъ въ Бережанахъ выноситъ
пѣбля ногои конскрипціи 10.889 жителѣвъ;
передъ 10 лѣтами було тоє число о 1.609
менше.

— П. Осипъ Марковъ просить насъ доно-
сти, що почавши отъ дня 8 л. цвѣтня с. р.
не входить вже въ складъ редакціи „Слова“.

— Ревизія. Зъ Подгаецѣ доносятъ намъ,
що пошукована за рускими книжками не уста-
ноутъ. Дня 4 л. цвѣтня с. р. отбуло ц. к. ста-
рество подгаецке ревизію въ торговли и
помешаню господара Теодора Доосичука.
Въ ревизіи брало участь 4 жандармѣвъ и
однакъ урядникъ. Такожъ отбулася ревизія
въ фабрицѣ желѣза въ Пасѣнѣй, где однакъ
ничого не найдено. Ревизію у Доосичука
зроблено въ наслѣдство денуциіи поль-
скихъ ворохобинкѣвъ. Найдено у него самѣй
позволеній книжочки, якъ пр. Добре роби,
добре буде, Пиньство, погибелъ народа, о.
Стефановича и т. п.

— Зъ Берлина телеграфуютъ до „Presse“:
Зъ тутешной цѣсарской палаты рознеслася
погодоска, що межи царемъ Александромъ
III а великимъ княземъ Константиномъ при-
шло до дуже дражливой и острон сцены, по
чѣмъ царь заранѣе прикликать шека полиціи
полковника Баранова и давъ ему якоеъ по-
рученье въ той справѣ. — „Königliche Zeit-
ung“ доноситъ зновъ, що въ селѣ Сабкино
при желѣзницѣ вѣдучѣй до Москвы дня 6
л. цвѣтня с. р. въ ноци найстаршій сынъ
найстаршого брата замордованого царя, ве-
ликій князь Николай Константиновичъ, збѣ-
ставъ арештованый черезъ капитана и двоухъ
поручникѣвъ и отвозеный до одного зъ зам-
ковъ своего отця въ околицѣ Петербурга.

— Зъ Черноавецъ одержали мы спра-
вданье зборѣвъ полъ товар. „Руска Рада“,
котре отбулось тамже сими дѣями. Лишаю-
чи се справозданье до слѣдуючого ч-ла, на
теперъ лише занеуемо, що дѣятельность сего
товариства, а именно его Выдѣлу, дуже
значно оживилася и зайвилася многимъ свѣ-
тлымъ фактами життя Буквинскихъ Руо-
нѣвъ. Проф. Иг. Онисковичъ навѣ на за-
галныхъ зборахъ майже повтора годинну
бѣсѣду, въ котрой поновявъ становище Бу-
ковинскихъ Русинѣвъ. Бѣсѣду приймаю съ
одушевленіемъ. П. Т. Реваковичъ подѣлѣсь
справу рекламаций, котру поручено новому
Выдѣлову, 2) проф. унйвер. Иг. Ониско-
вичъ, 3) проф. гимн. И. Враника, 4) проф.
В. Пигуляка и 5) И. Тиминьского урядни-
ка ени. дирекціи, а на заступникѣвъ: М.
Михайла суд. адвѣн. Вол. Йосенчикого суд.
ад., В. Левчикого суд. ад. и дра К. Ганкеви-
ча секретаря унйв. Шасть Боже Буквинь-
ской Русн до новой и живон дѣятельности!

— Зъ пѣдъ Яворова ишуть намъ: Въ на-
слѣдство жалобъ внесенныхъ черезъ „Руску Ра-
ду“ до И. Е. министра-президента и мин-
истра красной обороны въ причинѣ разячихъ
надужитѣвъ, яликъ денуокалося гдекотри жандар-
мары при послѣднихъ выборахъ послаа до
рады державной, ведутса теперъ урядовій
слѣдства, однакожъ въ спосѣбъ,

и думаемо, що буде отновѣдливше удатисъ
на туу дорогу, якъ поперестати на пред-
ставленю въ часописъ.

— Зъ пѣдъ Рудокъ ишуть намъ, що
ц. к. старество въ Рудкахъ надбѣладо ото-
зку до начальника громадного въ Клядну,
завѣзваючи его разомъ съ обовязаннми пла-
тити нову таксу войскову, явитнос на 6 л.
цвѣтня с. р. въ день Благод. Пр. Богор.
9-той годивѣ рано съ Комарѣй. Сѣбѣмъ за-
пытати ц. к. старостоу, чи снати руокѣй по
уваглядннютос навѣтъ тамъ, где годить о
грошѣ рускій?

Цѣлый фактъ квалификуеся до тяжкой жа-
лобы противъ дѣтнчащого слѣдчого суди,

О депутацияхъ подчасъ похоронѣвъ

царя ишуть росѣйской газеты: Въ депута-
ціи, котра прибул до Петербурга до дня
6 (17) с. м., были приняты новыи царемъ
въ Аничковѣвъ дворцѣ. Депутатѣвъ було око-
ло 600; кождый зъ нихъ бувъ надѣленый
билетомъ съ жалобною початкою министра
внутреннихъ дѣлъ. Обовязокъ надворного
маршалка повинъ генералъ-адъютантъ Зи-
новьевъ. Въ депутаты были въ глубокой жа-
лобѣ. Бул межи ними предостанителъ дворян-
ства, мѣстѣ, товариствъ наукъ, университе-
тѣвъ, рѣжныхъ корпорацій, кушцѣвъ, селянъ
и товариствъ жидѣвскѣвъ. Царь Алексан-
деръ III вразѣ съ царицою и престонона-
слѣдникомъ вышловъ зъ внутреннихъ поко-
явъ о 12^{1/2} годъ пополудни. Царь має на со-
бѣ генеральскій парадный унйформъ съ бин-
дою Андрѣевокою, царица була въ черной
жалобнѣй одежи, а престолонаслѣдникъ въ
мундурѣ прибочной гвардіи преображеньско-
го полку. Въ свѣтѣ царскѣй находилсъ Ло-
риотъ-Мелюковъ и генералъ-майоръ Ва-
рановъ. Царь выказавъ депутаций подяку
и радѣсть за спѣвѣтѣе. Коли зближи-
лася до царя депутация селянъ, унатила
на колѣна и привитала его хлѣбомъ-
солію. Найчисленѣйша була депутация Мо-
сковы, съ котрою царь найдовше говорилъ.
Коли царь отдалася, громко „ура“ просало
его зъ дворца пойдши депутаты проото на
мѣстоце катастрофы, где передъ образомъ ка-
заньской Матери божон облужена була ла-
тургия при участіи двоухъ хорѣвъ. Тутъ по
допущено публичности. Цѣлый инокотасъ
окуряло велике число пѣнцѣвъ лавровыхъ.
На сѣмъ мѣстоци зинъ фотографіи образъ зъ
цѣлои депутаций, котра оттакъ удалася до
храма Петропавловского, где отслужено на
нихъ прощубу особну панахиду.

— Земство новгородске ухвалило одно-
гласно просити царя, чтобы выслухавъ голо-
су люду, а заразомъ жадати уставы, котрабы
позвыляла каждому заносити жалобу на ури-
дникѣвъ.

— Въ Хомяковѣвъ повѣту томмацного у-
тоивной въ млынибѣй тамошній господарь
Яковъ Петришинъ, вертаючи въ ноци на 4.
с. м. пивий зъ корчмы. Нотуемо сѣбъ фактъ
для того, що утоившился бувъ вѣлтомъ.
Видно, що наша уотава противъ пивнотва
не предвиджуваля того выпадку, що гденій
вѣлтъ може бути першимъ шикомъ въ гро-
мадѣ.

— На умѣщену въ числѣ 23 „Дѣла“ ин-
терпелляцію въ справѣ зѣпомогъ для вѣдѣвъ
и сирѣтъ по священникахъ отримали мы
слѣдуюче поясненье:

Для вѣдомости Ви. Читателѣвъ Вашон
часописъ „Дѣло“, не уваглядннючи интерпел-
ляціи безъ имени и, маю честь освѣдчити,
що каса вдовичо-сиротиньского фонду еще
съ початкомъ мѣсяця сѣчня с. р. була въ
станѣ выплатити зѣпомогу за 1880 рѣтъ, и
таа выплата наступилася была еще въ сѣ-
чню, еслибы лише Веч. уряды деканальнѣй
надбѣлали були въ томъ часѣ до касы выка-
зы вѣдѣвъ и сирѣтъ, котрымъ належало вы-
платити зѣпомогу, такъ якъ вымаганье на-
дѣлаля тыхъ выказѣвъ було оголошено
рѣвночасно съ вѣдомостію о станѣ касы,
при чѣмъ выплата булабы могла такъ скоро
наступити. Але на тѣ выказы ожидала каса
съ рѣвною а може и болшою нетерпѣливо-
стію, якъ особы управленій до зѣпомогы, и
якъ скоро ихъ касѣ доставлено, наступила
безъ проволочныи выплата зѣпомогы такъ,
що частѣ зѣпомогы для вѣдѣвъ и сирѣтъ до
19 деканатѣвъ вышлоа 17 марта, для вѣдѣвъ
и сирѣтъ же зъ 31 деканатѣвъ до 27 марта
1881 р.

Днесъ зѣпомогъ для вѣдѣвъ и сирѣтъ
находитса въ урѣдахъ деканальныхъ съ вы-
натиемъ деканатѣвъ бережаньского и подга-
ецкого, до котрыхъ каса заранѣе по отря-
жаню выказѣвъ зѣпомогу вышле.

Зъ препорученя Ихъ Преосвященствя,
предсѣдателя комисіи вдовичо-сиротиньского
фонду: Андрей Балейскій.

Вѣсти епархіяльнѣй.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Презенту одержавъ о. Л. Ганасевичъ
на Сороки.

До Институщіи каноничной завѣзавъ:
оо. Вородайковичъ на Гринѣвцѣ и А.
Гараевичъ на Камѣнну.

Каноничну институтцію одержавъ о. І.
Медвѣдичъ на Нивѣвъ.

Сотрудничества одержали: оо. І. Заѣо-
вотѣй въ Зарванцѣ, Я. Сохачѣй въ Кнѣ-
гинчыхъ, А. Лотоцкай въ Тростяницѣ, І.

Однорогъ въ Отынѣ, В. Левичѣй въ Ми-
луни, П. Мандрѣвъ въ Подгайцѣ, А.
Левичѣй въ Пуотомытахъ, М. Дворничъ
въ Хмѣлнѣ и Т. Гутковскій въ Ирославн-
чыхъ.

Заставительствя одержали: оо. Ю. Про-
курничѣй въ Устѣ надъ Прутою, І. Бу-
линъ въ Коростовѣ, І. Крижановскій въ Ме-
льницѣ, М. Величко въ Лонѣ и Ю. Подѣл-
оскій въ Марѣмюли.

Ординарїяльскимъ пѣкомъ комисаремъ
именованый о. А. Давидовичъ, дѣкакъ одескѣй
Зъ семинаріи духовной выстунпалъ: пп.
А. Валыновичъ сл. 4-го року теологій, А.
Мироновичъ сл. 2-го року теологій и А.
Завадскій сл. 4-го року семинаріи.

Выказъ датѣвъ на цѣль брацтва и

бурсы им. св. о. Ник. въ Золочевѣ. (Конецъ.)
48) Веч. о. Павелъ Пѣлинскій, игуменъ зъ
Золочева 5 зр.; 49) Веч. о. Краснцкій Го-
сподъ, приходи. зъ Дернова отъ себе 50 зр.,
а отъ прихожанъ въ Дерновѣ и Таданѣхъ
6 зр. 20 кр., — разомъ 6 зр. 70 кр.; 50)
Веч. о. Чаровскій Йосифъ, кап. зъ Калыного
1 зр.; 51) Веч. о. Плевичъ Юліанъ, кап. зъ
Грабковецъ 5 зр.; 52) Веч. о. Васильковскій
Іоанъ, пар. зъ Могильницѣ отъ себе 1 зр.,
отъ прихожанъ въ Могильницѣ и Романѣв-
цѣ 2 зр., — разомъ 3 зр.; 53) Веч. о. Че-
меринскій Александръ збравъ въ Золоче-
вѣ въ часѣ Рѣздвяныхъ святъ зъ акантѣсту
8 зр. 65 кр.; 54) Ви. Котельничскій Нико-
лай зъ Старобродскихъ Гайвъ 5 зр.; 55)
Ч. Кашуба Андрей, пѣвѣць церк. въ Золо-
чевѣ 1 зр.; 56) Ч. Желазко Теодоръ зъ
Гологорки 2 зр.; 57) Ви. Кабаровскій Ла-
вренцій, учит. зъ Грабковецъ 2 зр.; 58) Ч.
Ихевичъ Михайла, гоен. зъ Млыновецъ 5
зр. Разомъ 44 зр. 35 кр. Съ попередно вы-
казанными 171 зр. 91 кр. становитъ разомъ
суму 216 зр. 26 кр. Кромѣ того Дост. Инст.
„Народный Домъ“ подарилъ 50 зр., за що
уже була оголошена прилюдно подака. Тежъ
маемъ разомъ 266 зр. 26 кр., кромѣ 45 зр.
у п. М.

Щедрымъ Дѣтелемъ складає Выдѣлъ
бурсы широруске Спасѣбѣтъ.

Выказъ Всеч. и Благ. П. Т. жертво-

вателѣвъ на дѣвоче воспиталище пѣдъ
зарѣдомъ Инокимъ чина св. Василія Вел.
зъ Словиты, котрымъ за ихъ жертвы ко-
митетъ заявляє свою ширѣйшу подяку:
117) Ви. дръ Савицкай Енихъ, проє. гимн.
во Львовѣ 10 зр.; 118) Веч. о. Лопатын-
скій Йосифъ, сотрудникъ при мѣской церквѣ
Успенія Прес. Богородицѣ зъ складокъ во
Львовѣ, именно отъ Веч. п-ѣ Маріи Левич-
кон 2 зр., отъ Веч. п-ѣ Войчиньской В. 1
зр., отъ Ви. Фрида Игнатія 1 зр., отъ бра-
цтва церковного при церквѣ Успеньской 10
зр., отъ старшихъ сестрицъ тоиже церкви
10 зр., отъ молодшихъ сестрицъ 10 зр., отъ
Вир. крм. Павликова Тео., пароха мѣской
церкви Успенія Пр. Богор. 5 зр., отъ Веч.
о. Райгеровского Иларіона, сотр. при тоиже
церквѣ 5 зр., — разомъ 44 зр.; 119) Веч.
о. Вѣлевичъ Григ. зъ Фарѣйвки отъ себе
5 зр., отъ брацтва церковного 5 зр., — ра-
зомъ 10 зр.; 120) Ви. дръ Янинскій, аво-
катъ во Львовѣ 15 зр.; 121) Веч. о. Дан-
кевичъ Е. зъ Дмитрова отъ школьной мо-
лодежи 1 зр., зъ акантѣсту 3 зр., отъ прихо-
жанъ и церк. брацтва 9 зр., отъ себе 1 зр.,
— разомъ 13 зр.; 122) Ч. Брацтво церко-
вно въ Долинѣ 4 зр.; 123) Веч. о. Юліанъ
Дрогомирскій, сотр. въ Космачѣ, збравшій
жертвы, именно отъ Ч. брацтва церк. 5 зр.,
отъ Веч. о. Іоана Дрогомирского, пароха
1 зр. 50 кр., отъ себе 1 зр., отъ Ч. жите-
лѣвъ Космача дробѣйшими датками 11 зр.
20 кр., а именно отъ Пилчукъ Настѣ 1 зр.,
Кривульчакъ Ани 1 зр., Бодзарука Гри-
горій 50 кр., Бодзарукъ Параски 40 кр.,
Вагрѣчукъ Олены 40 кр. и иншихъ, — ра-
зомъ 22 зр.; 124) Веч. о. Олесничскій зъ
Говилова дек. гусатынскій отъ Веч. о.
Кисѣленского Изидора зъ Крегуляцкѣ 7 зр.,
отъ громады крегуляцкой 8 зр., — разомъ
15 зр.; 125) Веч. о. Лопачинскій Іоанъ зъ
Высны отъ себе 1 зр., отъ парохіалѣвъ зъ
Высны, Любши и Мельны 2 зр. 80 кр.,
отъ церк. брацтва въ Выснѣ 2 зр., отъ цер-
ковного брацтва въ Любши 2 зр., отъ цер-
ковного брацтва въ Мельнѣ 2 зр. 20 кр., — разомъ
10 зр.

КАРОЛЬ ВЕРНЕРЪ
во Львовѣ, ул. Собѣского, ч. 3 и Богдана
на Городецькѣ, ч. 2 и 9
поручає свое (1-7)
головну торговлю
ВИНЪ
красныхъ и заграничныхъ; такожъ
розолнедѣвъ, ликерѣвъ и правдѣ-
ного КОИЯКУ.

